

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cesvaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2025
APRĪLIS

Kāpt kalnā

*„Tāpēc, saņemot nesatricināmu valstību, būsim pateicīgi.
Tā mēs Dievam patīkami kalposim ar bijību,
jo arī mūsu Dievs ir uguns”*

(sal. Ebr 12, 28-29)

ŠIS RĪTS IR ĪPAŠS...

“Nedēļas pirmajā dienā, gaismai ausot, sievietes atnāca pie Kristus kapa, nesot sagatavotās smaržzāles, un tās atrada akmeni no kapa atveltu. Iegājušas iekšā, viņas neatrada Kunga Jēzus miesu. Un notika, ka, viņām esot par to neziņā, lūk, divi vīri spožās drēbēs nostājās viņām blakus. Bet, kad viņas pārbiņģušās nolaida acis uz zemi, tie viņām sacīja: “Kāpēc jūs meklējat dzīvo starp mirušajiem? Viņa šeit nav. Viņš ir augšāmcelies!” (Lk 24,1-6)

Dievs Tēvs caur Svēto Garu bija dāvājis īpašu pamudinājumu – vispirms Marijai Magdalēnai, Joannai, Marijai, Jēkaba mātei un citām sievietēm, vēlāk arī apustuļiem Jānim un Pēterim – iet apmeklēt tukšo kapu, lai ieraudzītu un ieticētu lielajam brīnumam – Jēzus Kristus ir Augšāmcelies, un kaps ir tukšs. Viņi visi kļuva par vislielākās kristiešu dzīvās ticības lieciniekiem un Labās Vēsts nesējiem pasaulē.

Katra kristieša dzīvē pienāk ilgi gaidītais Lieldienu rīts. Šis rīts ir īpašs ar savu neatkārtojamo burvību gan saules lēktā, gan dabā kopumā, gan pašos cilvēkos. Šai rītā sirds un dvēsele gaviļē ar pārpilnu prieku, jo mēs ejam uz baznīcu, lai svinētu un piedzīvotu lielākos, skaistākos kristiešu svētkus – Jēzus Kristus Augšāmcelšanās svētkus. Dzīvība uz visiem laikiem ir uzvarējusi grēku un nāvi. Dievs Tēvs pēc trim dienām piecēla augšām nomirušo Savu Dēlu, lai parādītu visai pasaulei, ka Svētie Raksti ir piepildījušies – Jēzū Kristū! Lieldienas noslēpums mums atklāj, cik ļoti svarīgi ir ieticēt katram vārdam, kas nāk no paša Dieva. Dieva Vārds vienmēr ir

dzīvs un aktuāls, lai kur atrastos cilvēks un kādos apstākļos ar to iepazītos!

Pirmās atmiņas bērnībā par Lieldienu mē saistās ar mātes stāstīto. Lieldienu rītā lielais akmens no Jēzus kapa (klints) bija atvelts, un kaps bija tukšs. Tad es domāju, kā tad to akmeni varēja kāds novelt, ja tas bija tik ļoti liels? Tad laikam tas bija kāds milzīgs eņģelis, kurš to paveica?

Teiktais ir ārēja zīme, lai lasītājs saprastu, ka pēc Jēzus Kristus Augšāmcelšanās viss ir mainījies uz labo pusi. Jēzus Kristus Augšāmcelušā rīta gaisma apgaismo un ienāk mani, tevī, katrā cilvēkā, kurš ar patiesu ticību, cerību un mīlestību to pieņem.

Dabā redzams fantastiskas lietas – katrs pumpurs, katrs zieds plaukst, veras vaļā, kad saņēmis lietu, saules gaismu un siltumu. Tāpat ir ar cilvēku, kurš pēc Lielā gavēņa izdzīvošanas pēkšņi Lieldienu rītā ir saņēmis Dieva mīlestības pieskārienu un pēkšņi var kļūt par jaunu, garīgi pārveidotu būtni.

Lieldienu laikā steigsimies pie citiem ar patiesu prieku un mīlestību, drosmīgi liecinot par Jēzu Kristu! Vēlēsim viens otram visu to labāko, bet pats galvenais – dzīvu ticību Dievam Dēlam!

Lai mīļā Dievmāte bagātīgi apdāvina visas ģimenes ar žēlastībām, labu veselību, sirdsmieru, mīlestību, saticību, cerību un visu labo un dienišķo maizi!

Ar sirsnīgu sveicienu, pieminot Jūs savās lūgšanās, –
pauliniešu tēvs Jānis Vilaks OSPPE
no Cēsaines

JUBILEJAS GADA TRADĪCIJAS AIZSĀKUMS

Katoliskajā Baznīcā 2025. gads ir pasludināts par Jubilejas gadu. Jubilejas gada tradīcija sakņojas Bībelē aprakstītajās jūdu tradīcijās. **Jubilejas gads** (ebreju valodā – *jovel*) jūdaisma tradīcijā bija noteikts ik pēc 50 gadiem. Tas tika pamatots ar **3. Mozus grāmatas** 25. nodaļu, kur noteikts, ka sabats jeb atpūta jāievēro ne tikai katru nedēļu, bet arī pēc 7x7 gadiem, kad nedrīkst sēt un novākt ražu, bet tikai ēst to, kas izaudzis uz lauka. Šajā gadā tika sludināta: **parādu atlaišana** – dzēsti visi parādi, un cilvēki atguva savu ekonomisko brīvību. **Īpašuma atjaunošana**: ģimenēm tika atdoti viņu sākotnējie īpašumi, kas laika gaitā bija zaudēti vai pārdoti. **Vergu atbrīvošana**: atbrīvoti visi vergi, ļaujot viņiem atgriezties pie savām ģimenēm.

Mūsdienās Jubilejas gads turpina šo tradīciju, aicinot ticīgos uz grēku nožēlu, piedošanu un garīgu atjaunošanos. Pāvests Francisks, izsludinot 2025. gada Jubilejas gadu, ir uzsvēris cerības un žēlsirdības vēsti.

Jubilejas gada norise katoļu Baznīcā aizsākās 1300. gadā, kad pāvests Bonifācijs VIII izsludināja pirmo Svēto gadu. Sākotnēji tas tika paredzēts reizi 100 gados, bet mazliet vēlāk periods tika saīsināts līdz 25 gadiem. Jubilejas gads kļuva par īpašu laiku ticīgajiem atgriezties pie Dieva caur grēksūdzi, lūgšanām un svētoceļojumiem. Tiem, kas izpildīja noteiktus garīgos darbus, piemēram, apmeklēja Romas bazilikas un pieņēma sakramentus, tika piešķirtas pilnas atlaidas. Jubilejas gads simbolizēja jaunu sākumu gan personīgajā, gan kopienas dzīvē. Pāvests Bonifācijs VIII šo tradīciju pamatoja ar ideju par Dieva žēlsirdību un garīgo atbrīvošanu, kas kristīgajā kontekstā aizstāja jūdaisma ekonomiskos un

sociālos aspektus.

Kā ir ar Svētajām durvīm? Tās tiek atvērtas Jubilejas gada sākumā un aizvērtas tā beigās. Svēto durvju ideja balstās uz Jēzus vārdiem Jāņa evaņģēlijā: “Es esmu durvis. Ja kāds caur Mani ieiet, tas tiks izglābts.” (Jņ 10,9) Svēto durvju apmeklējums Jubilejas gada laikā ir cieši saistīts ar iespēju saņemt pilnas atlaidas.

Atlaidas katoļu tradīcijā nozīmē grēku laicīgo seku dzēšanu, nevis paša grēka piedošanu, kas jau tiek saņemta caur grēksūdzi. Tās simbolizē dvēseles attīrīšanu un garīgu atjaunotni. Lai saņemtu pilnas atlaidas, ticīgajiem jāizpilda vairāki nosacījumi. **Iziešana caur Svētajām durvīm**: apmeklējot baznīcu, kurā atvērtas Svētās durvis, ticīgais simboliski iziet caur tām, izrādot vēlmi tuvoties Dievam un saņemt Viņa žēlastību. **Grēksūdze**: jāsaņem gandarīšanas sakraments, izsūdzot grēkus un saņemot piedošanu. **Svētā Komūnija**: jāpieņem Svētā Komūnija, stiprinot savu vienotību ar Kristu. **Lūgšana pāvesta nodomā**: jālūdzas par pāvesta nodomiem, piemēram, „Tēvs mūsu”, „Esi sveicināta, Marija” un „Gods lai ir Tēvam” vai citas. **Sirds attieksme**: nepieciešama pilnīga atteikšanās no grēka, pat ja tas ir ieraduma līmenī. Jābūt arī **vēlmei saņemt atlaidas**. Atlaidas var saņemt sev vai tās vēltīt par mirušo dvēselēm, palīdzot tām attīrīties ceļā uz Debesīm. Tādējādi Svēto durvju apmeklējums kļūst ne tikai par personisku garīgu pieredzi, bet iespēju nest svētību citiem.

Aivars Zariņš

P. S. Sazinoties ar Aivaru Zariņu (t. 29429518), ikviens aicināts apmeklēt Madonas katoļu baznīcu, kas 2025. gadā iekļauta Jubilejas dievnamu sarakstā.

LABĀ GANA VADĪBĀ

“Tēvs un Es esam viens”. Šie ir pēdējie vārdi no Jēzus Kristus garās mācības isi pirms Viņa ciešanām, kurā Viņš pasludina sevi par Labo Ganu. Pirms tam Kristus teica, ka Viņš ir tas, kura balsi avis pazīst un kurš pazīst savas avis, tas, kurš vada avis, atdod dzīvību par savām avīm.

Un šajos pēdējos teikumos Viņš saka, ka neviens nevar izraut avis no Viņa rokas, jo neviens neko nevar izraut no Tēva rokas. Dēla roka ir līdzīga Tēva rokai: “Tēvs un Es esam viens.” Šis teikums ir absolūti izšķirošs un ir viens no vairākiem fundamentāliem teikumiem Evaņģēlijā, kur Jēzus atklāj savu noslēpuma aplēpto būtību, vienlīdzību ar Tēvu, vēl vairāk – savu tuvību ar Tēvu. “Vai jūs neticat, ka Es esmu Tēvā un Tēvs Manī?” (Jņ 14, 10). Un atkal: “Viss, kas ir Mans, ir Tēva, un viss, kas ir Tēva, ir Mans” (Jņ 17, 10); “Kas Mani redz, tas redz Tēvu.” (Jņ 14, 9)

Iespējams, mēs nepietiekami domājam par Tēva Personas un klātbūtnes izšķirošo nozīmi Jēzus dzīves laikā. Atcerieties, ka Evaņģēlijā Jēzus dažādu pūļu, dziedināšanas un brīnumu vidū regulāri jūt nepieciešamību doties vienatnē uz kalniem, tuksnesi un tur pavada nakti lūdzošies vai arī agri no rīta dodas ārā, lai lūgtos. Lūgties nenozīmē tikai teikt lūgšanu, tikai “darīt” lūgšanu, tas nozīmē iegremdēties Tēva klātbūtnē, jo Kristus visa dzīve ir atkarīga no Tēva, sakņojas Tēvā un tās mērķis ir vest mūs pie Tēva. Viss Evaņģēlijs ir Tēva atklāsmes: “Dievu neviens nekad nav redzējis,” saka svētais Jānis, “bet Dēls, kas ir Tēva klēpi, dara mums Viņu zināmu.” (Jņ 1, 18) Jēzus nāca uz zemi tikai tādēļ, lai mūs vestu pie Tēva, lai dalītos laimē, kas pieder Viņam, lai mēs būtu kopā ar Tēvu, lai smeltos spēku no Tēva bezgalīgās klātbūtnes. “Es esmu nācis no Tēva

pasaulē, un tagad Es atstāju pasauli un atgriežos pie Tēva” (Jņ 16, 28), “Es uzkāpu pie Tā, kas ir Mans Tēvs un jūsu Tēvs” (Jņ 20, 17), lai jūs būtu kā Es, Tēva bērni. Tā ir Jēzus sludināšanas programma. Tieši caur Kristību cilvēks kļūst par tādu pašu dēlu, kāds Jēzus ir Tēva dēls, Dieva bērns, tāpat kā katrs no mums savas kristīgās dzīves sākumā kopā ar Kristu bija iegremdēts šajā Tēva klātbūtnē. Tas izskaidrojums daudziem vārdiem, kas caurvij Evaņģēliju un kurus ne vienmēr saprotam. Jēzus teica: “Mana mācība nav mana, bet tā, kas Mani sūtījis.” (Jņ 7, 16) “Mans vārds nav mans, bet Tēva

vārds.” (Jņ 12, 49) “Ne manu gribu Es meklēju, bet Tā Tēva gribu, kas Mani sūtījis.” (Jņ 5, 30) Viņa doma ir Tēva doma nevis tāpēc, ka Jēzus nepiekrīst šai domai, Tēva gribai, Tēva vārdam, bet gluži otrādi – Viņš pats ir Tēva vārds. Ar to Jēzus grib teikt, ka Viņam nav citas domas, kas atšķirtos no Tēva domām; Viņa domas tāpat kā Viņa būtība ir saņemta no Tēva. Dēls mūžīgi nāk no Tēva sirds. Dēla noslēpums ir tas, ka visu, kas Viņš ir, saņem no Tēva. Viņam nav Tēvam svešas dabas, identitātes, paša es; Viņš ir tikai tas, ko Tēvs Viņam dod, un Tēvs dod visu. Kad Tēvs no mūžības dzemdē savu Dēlu, Viņš dod Viņam esamību, dod Dievu, dod savu vārdu, domu, savu gribu. Viņš saņem no Tēva visu, kas ir Kristus, un atdod to atpakaļ ar mīlestības žestu, kas ir simetrisks tam, ar kādu Tēvs Viņu ir dzemdījis. Dēla un Tēva kopība ir fundamentāls, mūžīgs un unikāls noslēpums; nekas cits Visumā nepastāv.

Visuma vienīgā realitāte ir šis mīlestības bezgalība, kurā Tēvs sevi atdod Dēlam. Viņi nostiprinās Gara kopībā tā, ka šī bezgalīgā mīlestība nekad nepārstāj cirkulēt no Tēva uz Dēlu, no Dēla uz Garu un no Gara uz Tēvu

un Dēlu; viņus pārņem šī mīlestības kopība. Pasaulē, Visumā nav nekā cita, un Dievs mūs ir radījis, lai mūs mīlētu tā, kā Viņš mīl Dēlu (sk. Jņ 17, 26), lai mēs tiktu ievesti caur adopciju, līdzdalību, žēlastību šajā mīlestības noslēpumā, kas nemitīgi plūst starp Tēvu, Dēlu un Svēto Garu.

Tādēļ Jēzus nāca: lai piepildītu Tēva plānu – ievestu mūs šīs bezgalīgās mīlestības priekā. Kristus iet caur krustu un augšāmcelšanos, bet to visu polarizē atgriešanās pie Tēva. Kristus atgriežas pie Tēva tāds, kāds Viņš vienmēr ir bijis, bet Viņš atgriežas, paņemot līdzīgu visu cilvēci, ko ir pieņēmis sevi, jo Viņš ir Dievs un patiesi cilvēks, un patiesi mūsu brālis. Viņš ņem līdzīgu ne tikai cilvēci, ko uzņēmies un kas ir Viņa paša, bet visu mūsu cilvēci, mūs visus, jo esam Viņa brāļi,

piederam tai pašai rasei kā Viņš. Mūs visus, kuriem gribēja atklāt Tēva mīlestību un noslēpumu, Viņš ņem līdzīgu pie Tēva.

Kopš tā laika cilvēks tiks ierauts šajā lielajā kustībā, kurā visi kopā ar Kristu dodamies ceļā pie Tēva, lai piedzīvotu mīlestības un laimes pilnību, kas ir būt Tēva bērniem, Tēva apskāvienos, kopā ar Kristu, tāpat kā Viņš, bērni Dēlā.

Lai Kristības noslēpums, ieešanas Trīsvienībā noslēpums, Dieva, kurš vēlas, lai mēs būtu kopā ar Viņu, noslēpums, kura dēļ esam radīti un dzīvojam, ienāk mūsu sirdīs, iekaro mūsu garu, dvēseli, lai mēs saprastu, ka caur visiem dzīves pārbaudījumiem un pārdzīvojumiem tas ir tas, uz ko ejam, uz ko esam aicināti, kas mums ir apsolīts, kas mūsos jau tiek īstenots.

Priesteris Māris Ozoliņš

CESVAINES BĒRNI PĀRDOMĀ STACIJAS KRUSTA CEĻĀ

30. martā Cesvaines V. J. Marijas Bezvainīgās Sirds Romas katoļu baznīcā notika Krusta ceļš, ko vadīja Svētdienas skolas 17 bērni. Bērni lasīja pārdomas pie katras stacijas, lai lūgtos kopā ar draudzi par dvēseļu svētdarīšanu. Pie katras stacijas tika kaisītas arī rožu ziedlapiņas – šāds žests, lai parādītu Jēzum, ka vēlamies mazināt Viņa ciešanas ar savas sirds mīlestību un klātbūtni baznīcā.

Lūgšanas Dievam tika veltītas par žēlsirdību cilvēkos, lai skolās un ģimenēs vienaudži nav cietsirdīgi, par stipru ticību ik dienas, lai Dievs sarga ģimenes Latvijā

no ļauna, lai dodamies uz baznīcu biežāk, lai pieaugušie Latvijā un pasaulē nedara bērniem pāri, kā arī pateicāmies par žēlastībām, ko saņemam savā ikdienā no mīļā Dieva.

Bērnu Krusta ceļš bija sirsnīgs un paties. Vecāki un bērni izjuta žēlsirdīgā Dieva klātbūtni un izteica gandarījumu par šādu iespēju kalpot Dievam. Lai Gavēņa laiks mūs šķīstī, mierina un dod spēku ceļā pie Dieva!

Krusta ceļa translāciju var noskatīties YouTube kanālā “Cesvaines katoļu baznīca”.

Katehēte Inese Zīle

GRASMAŅU ĢIMENES MISIJA UKRAINĀ

Esam ģimene, kas teikusi JĀ Dieva aicinājumam būt starptautiskiem misionāriem Ukrainā. No Latvijas misijā dodamies katru mēnesi, tās galvenais uzdevums ir apvienot dažādus spēkus: universitātes, valsts institūcijas, pašvaldības, Baznīcu, zinātniekus, kristīgo tautu, lai izveidotu starptautiski atzītu vietu zinātniskiem eksperimentiem izglītībā un psihoterapijā, kur taps inovatīvas mācību programmas.

Mūsu laboratorija Ukrainā tiek saukta "Terapijas un Inovāciju Māja ģimenei". Tās uzdevums tuvā nākotnē būs atbalstīt bērnus, sievietes un ģimenes, mazinot kara postošās sekas uz cilvēku psihi un garu.

Kad esam Ukrainā, strādājam ar cilvēkiem, lūdzamies, izrādām interesi par ģimenēm, bērniem, piedalāmies rekolekcijās, vadām konferences, izdodam literatūru un attīstām mūsu programmas Ukrainas valsts līmenī.

No ģimenes dienasgrāmatas

Ternopoles pilsētā iebraucam vakarā, mūs sagaida priesteris Vladimirs, lai aizvestu uz vietu, kur apmetamies misiju laikā – Čortkivu.

Bīskapijas ēkā mums ierādīts neliels dzīvoklis. Iekārtojamies, pavakariņojam, dodamies izgulēties gultā, jo 27 stundas nācies braukt autobusā. Nākamajā rītā ceļamies, lai dotos uz Ternopoles universitāti, kur uzstājos starptautiskā konferencē, prezentēju pētījumu un runāju ar vadību par sadarbības iespējām.

Pēc konferences dodamies uz Ļvivu, kur notiks harizmātisks pasākums – Svētā Gara skola. Esam uzaicināti vadīt konferences un meistarklases. Konferenci apmeklē ap 200 cilvēku, un tas ir spēcīgs, lieliski organizēts pasākums.

Kontrastu zeme, kurā kalpojam

Ukraina ir ļoti dažāda, tā ir kontrastu zeme. Neticība, prastums, korupcija tur kontrastē ar Baznīcas spēcīgo atjaunotni, kas dažādās pilsētās apvieno daudzus tūkstošus cilvēku. Ļvivā ir vairākas harizmātiskās atjaunotnes kustības, vienā no tām esam iesaicināti. Ticība šeit ir ļoti spēcīga. Cilvēki izprot garīgo realitāti, dziļi izdzīvo attiecības ar Dievu, alkst atbrīvošanu, garīgo dziedināšanu.

Esam vietā, kur mums dāvātās Svētā Gara dāvanas ir svarīgas un saprastas. Cilvēkus uzrunā mūsu vadītās garīgās atjaunotnes konferences, cilvēki tiek dziedināti, lūdz individuālus aizlūgumus.

Tālāk ceļš atkal ved Čortkivu. Bīskaps Dmitro Grigorjaks Ukrainas grieķu katoļu baznīcā ir atbildīgs par harizmātisko atjaunotnes kustību un eksorcistiem. Ceļ Žēlsirdības Māju, kurā dzīvo tie, kas tiek pamesti, mūkošie no kara austrumos, bērni ar īpašām vajadzībām, kara invalīdi. Ikreiz, kad esam Ukrainā, divas dienas veltām kalpošanai Žēlsirdības Mājā. Bērniem vadām terapeitiskas nodarbības, darbiniekiem – atbalstošus seminārus.

Vakarā esam pie mūsu drauga priestera Vladimira ģimenes (Ukrainā Grieķu katoļu baznīcā priesteri var izvēlēties būt precēti vai dzīvot celibātā). Apspriežam Terapijas Mājas radišanas nākamos soļus. Priesteris bīskapijā ir atbildīgs par kalpošanu ģimenēm. Viņš lūdz palīdzību izstrādāt atbalsta sistēmu un specializētu garīgu-terapeitisku programmu sievietēm, kas karā zaudējušas vīrus vai dēlus. Priesteris vēlas izveidot jēgpilnu, terapeitisku atbalsta sistēmu atrašanās un mammām, kas zaudējušas dēlus karā. Vienojamies strādāt pie programmas un iezīmējam soļus, ko veiks, lai

būvētu Terapijas un Inovāciju Māju ģimenēm.

Nedēļas dienu piepildījums

Ceturtdiena pāiet sarunās, terapijas sesijās. Vakarā esam pie bīskapa, kur vecākiem vadām meistarklasi – kā runāt ar bērniem par jūtām un emocijām. Tas ir nopietns temats, jo ukraiņi bieži izvēlas noklusēt grūto, tā vēloties pasargāt bērnus. Tas nav pareizi. Kopā mācāmies bērnu valodu, praktiskas metodes – kā satikt bērnus un izrunāties par visu, kas šajā laikā piedzīvots.

Piektdien kalpojam ģimenei, kurā ir divi bērni, un tētis šobrīd karo. Sakarā ar stresa pilno situāciju mammai smagā formā ir autoimūnā saslimšana. Palīdzam mammai apgūt metodes, kā palīdzēt bērniem runāt par viņu pārdzīvojumiem, lūdzam par mammai dziedināšanu. Vakarā esam vietējā harizmātiskā kopienā, kur runājam par iekšējo atbrīvošanas ceļu un lūdzam par cilvēkiem.

Sestdien esam brīvāki. Varam veltīt laiku sev, pastaigām, sarunām.

Ir dienas, kas pāiet, organizējot dažādas tikšanās, lai attīstītu mūsu projektu. Piemēram, organizējam tikšanos ar divu novadu mēriem, kuri ir ieinteresēti par Latvijā izstrādātās un zinātniski pamatotās programmas ieviešanu izglītības sistēmā. Programmas attīstība tiek virzīta valsts līmenī, lai tās īstenošanai finansējumu var saņemt

katra skola. Tiekamies ar uzņēmējiem, kas ir gatavi iesaistīties Terapijas un Inovāciju Mājas celtniecībā.

Baznīcas Ukrainā ir pilnas

Ukraina ir ļoti dažāda, bet Dievs mūs ir atvedis uz valsti, kur Baznīcai cilvēku dzīvēs ir liela nozīme. Baznīcas ir pilnas, un harizmātiskā atjaunotne liek noticēt, ka Dievam ir plāns un viss vēl nav beidzies. Redzam ukraiņu tautas garīgo attīrīšanos. Ukraina ir vieta, kur gaišais ir patiesi gaišs un tumšais – acīmredzami tumšs.

Satiekam vīru, kas karā strādājis par ofi-cieri. Šobrīd viņš ir atvaļināts kara veterāns. Jauns, harizmātisks cilvēks. Armijā piedzīvojis vajāšanas no savējiem ticības dēļ. Viņš karojis pret krieviem un savējiem vienlaicīgi, jo tie izsmēja un pazemoja. Oficiāri nesēdēja kopā ar pārējiem un nedzēra šņabi, viņa vērtības bija un ir ģimene, Dievs, viņš ir harizmātiskas kopienas vadītājs. Par šo izvēli nācies maksāt ar ciešanām. Kristiešu vajāšana ir aktuāls jautājums daudzās vietās pasaulē, arī Ukrainā. Daudzi ukraiņi liecina par Dieva brīnumaino darbošanos ticīgo dzīvēs. Lūgšana, ko izdziejot kopā ar ukraiņu draugiem, ir par izvēli piedzīvot Dieva plānu savā dzīvē un aizliegums Jēzus Kristus vārdā laupīt, melot, zagt. Cilvēka izvēlei šeit ir noteicoša loma.

Ina Grasmāne

Grasmaņu ģimene savā misionāru kalpojumā Ukrainā.

MADONAS DRAUDZĒ DARBOJAS SIEVU GRUPA

Šoruden būs pagājuši 3 gadi, kopš Madonas baznīcā tiekas sieviešu grupa. Šajā laikā tajā bijušas 40 sievietes, kas noklausījušās vienu vai vairākas prasmes. Ir sievietes, kas pievienojas attālināti, jo dzīvo Rīgā vai citviet Latvijā, bet skaidri apzinās, ka jāstrādā ar sevi, lai uzlabotu laulību, un ir lūgušas palīdzību.

Mēs tiekamies otrdienu vakaros pulksten 18. Tikšanās iesākam ar lūgšanu, seko dalīšanās ar pozitīvām ikdienas pārmaiņām, lekcija, stāstījums vai grāmatas lasījums/tulkojums.

Esam apskatījušas prasmes Svētajos Rakstos, dažādu psihologu, rakstnieku, pētījumu skaidrojumu par attiecīgo tēmu.

Prasme rūpes par sevi. Tāpat kā Jēzus bieži devās nomaļus, arī sievietēm, jo īpaši mammām, ir nepieciešams laiks vienatnē. Aplūkojot šo prasmi, mācāmies milēt sevi, lai spētu pilnvērtīgi milēt citus. **Cieņa** – par šo tēmu sievietes droši var teikt, ka tas ir atklājums. Līdz cieņas tuvākai iepazīšanai bieži esam dzīvojušas ar nepareiziem priekšstatiem. Šajā tēmā ir izteikti redzamas atšķirības, kas pastāv domāšanas veidā starp vīriešiem un sievietēm. Cieņas iepazīšana pilnīgi noteikti līdzinās svešvalodas apguvei. **Kontroles atlaišana** – šī prasme māca paļauties uz Dievu, nebāzt degunu citu darišanās, rakstīt savu dzīves grāmatu, uzticēties vīram, meklēt skabargu savā acī un dzīvot mierpilnāk. **Dāvanu pieņemšana** – prasme, kas tikai no ārpusē izskatās viegla, jo ne vienmēr tas, ko saņemam, ir tas, ko sirds kārojuši. Šī prasme māca saska-

notīt aiz visiem labas gribas žestiem dziļāku vēstījumu. Un māca būt pazemīgām un pateicīgām. **Ievainojamība / atklātība / pateicums** – prasme, kas liek sekot Jēzus piemēram. Ja šit pa vienu vaigu, pagriez arī otru. Te nav runa par vardarbību, bet atbildības uzņemšanos par savu rīcību. Lai ko darītu otrs cilvēks, tas nedod tiesības mums rīkoties necilvēcīgi. **Pateicība** – šī prasme visspēcīgāk maina prātu un sirdi. Cilvēks nevar vienlaicīgi izjust naidu, aizvainojumu un pateicību. Pateicība var dziedēt dziļas rētas un izmainīt dzīvi.

Kā radās ideja par grupas veidošanu? Tā pilnīgi noteikti bija Svētā Gara pamudinājums. Draudzē vairākas laulības bija uz izjukšanas robežas, un sāpes, kuras piedzīvoju, bija dvēseles sāpes. Izglītojoties pati, biju atradusi Lauras Doyle's prasmes, kas mainīja manu skatījumu uz lietām un manu apmierinātību ar laulību. Apmeklējot Svētās Mises, dažas Rakstu vietas īpašā veidā uzrunāja sirdi. Viena no tām par talentiem Mateja 25,14-30, kur skaidri teikts, ka mūs tiesās pēc tā, kā katrs lietojam savas dāvanas. Te sākās iekšējā cieņa. Kādas tik nebija atrunas, lai nepildītu Dieva gribu – dalīties ar citām sievietēm tajā, ko esmu saņēmusi. Es taču neesmu psihologs; laulībā esmu padzīvojis gadu, kā gan varu mācīt citus; es neprotu to un šito; man bail; es nevaru; man nemaz nav laika; man ir mazi bērni.

Nespējot uz citu ciešanām noskatīties no malas, pēc Alfa nedēļas nogales saņēmu drosmi rīkoties. Saskaņoju plānus ar pries-

teri un uzrunāju sievietes.

Šajā laikā esmu saņēmusi gan pārbaudījumus, gan apstiprinājumus turpināt iesāktu. Viens no spilgtākajiem mirkļiem bija laulāto rekolekcijas, kad sapnī saņēmu norādi par Jāņa 2. vēstuli. Šī Rakstu vieta palīdzēja pārvarēt pārbaudījumu un publicēt informāciju plašākai sabiedrībai. Pat tad, ja tikšanās apmeklē tikai viena sieviete, zinu, ka tas ir svētīgi.

Pievienojos Lauras Doyle misijai – glābt/saudzēt laulības. Un labākais veids, kā to darīt, ir sākt ar sevi. Pasaulē ir simtiem sieviešu,

kas, patiecoties šim prasmēm, izmainījušas sevi uz labāku sevis versiju, sadziedējušas aizvainojumu, atjaunojušas pat šķietami bezcerīgas laulības. Aicinu katru sievieti, kas vēlas pilnveidoties, jūtas vientuļa savās attiecībās, katru, kas vēlas saglābt laulību, atjaunot medusmēneša burvību, izprast vīriešus, pievienoties mūsu tikšanās grupai. Lūgšanai ir liels spēks, bet bez aktīvas darbības un atgriešanās no dzīvošanas grēkā Dievam ir grūti mums palīdzēt. Lai gavēņa laiks atjauno Svētā Gara klātbūtni ik katrā!

Zane Preisa

ATBILDES MEKLĒJAM ALFA KURSĀ

Kopš 20. februāra ceturtdienu vakaros Madonā norisinās Alfa kurss. Tā laikā dalībniekiem ir iespēja vairāk uzzināt par kristietību, domāt un diskutēt par ticības jautājumiem, kā arī iepazīties ar jauniem cilvēkiem. Pa šo laiku dalībnieki ir klausījušies lekcijas un diskutējuši par tādām tēmām kā: “Kāpēc Jēzus mira?”, “Kā varu būt pārliecināts par savu ticību?”, “Kāpēc un kā man lūgt?”, “Kā lasīt Biblii?” un citām.

Marta noslēdzošajā nedēļas kursa dalībnieki un komanda devās uz Kristiāna Dāvida skolu, kur divu dienu laikā klausījās lekcijas par Svēto Garu – kas ir Svētais Gars, ko dara un kā varam tapt ar To piepildīti. Tāpat kopā piedzīvojām slavēšanu un aizlūgumus.

Svētdienā, 30. martā, piedalījāmies lekcijā, kur uzzinājām un guvām idejas par to, kā vislabāk izmantot turpmāko dzīvi un saņemtās Svētā Gara dāvanas.

Pēc kopīgi pavadītās nedēļas nogales dalībnieki atzina, ka ir bijis ļoti noderīgi pavadīt laiku mierā un klusumā, jo ikdienas skrējienā tā ļoti pietrūkst, savukārt, kā uzzinājām lekcijās, Dievs ar mums katru runā tieši klusumā. Tāpat dalībnieki atzina, ka ir bijis ļoti daudz vērtīgas informācijas, ko apdomāt, kā arī to, ka viņi novērtē Priestera dalību šajā nedēļas nogalē. Mēs visi bijām priecīgi par kopīgi pavadīto laiku, pateicīgi par spēcinošajiem aizlūgumiem un sirsnīgo uzņemšanu Kristiāna Dāvida skolā.

Mirklis no slavēšanas Kristiāna Dāvida skolas kapelā.

Paldies ikvienam, kas iesaistās Alfa kursa orga-

nizēšanā un veiksmīgā norisē! Lai mums visiem Dieva žēlastībām piepildīts šis laiks līdz maijam, kad plānots Alfa kursa noslēgums.

Alfa kursa administratore
Zane Radžēle

TREŠAIS KULTŪRAS SLĀNIS UN TICĪBA

“Kāpt Kalnā” iepriekšējos divos numuros rakstiju par lielisko filmu „Aeronauti”, kas mudina novērtēt atklājumus, sirds drosmi un upurēšanās vērtību, par izaicinošo grāmatu „Ezis un lapsa”, kas gan filozofiskās valodas, gan skatiena uz cilvēces vēsturi caur literatūras lodziņu dēļ ir labs treniņš prātam! Šoreiz gribu norādīt uz mūziku. Atceros pirmo reizi, kad klausījies šo skaņdarbu. Nevarēju pārstāt brīnīties, kā tas viss skan un ar tik vienkāršiem mūzikas līdzekļiem attīstās un pieved pie Dieva vēstījuma. Te domāju Arvo Perta (attēlā) skaņdarbu „Sarah Was Ninety Years Old” no ieraksta „Miserere” (1991. g.). Tā ilgums ir 25:29.

Komponistam Pertam raksturīgs, ka, izmantojot minimālus līdzekļus, viņš caur mūziku mēģina izteikt maksimāli daudz. Tāpēc viņa komponēšanas stilu daži sauc par *Tintinnabuli*, ko var tulkot kā *Mazais zvaniņš*. Katrs zina – lai cik mazs būtu zvaniņš, tas izdod pietiekami pārliecinošu skaņu un tādējādi var daudz „pastāstīt” un pat pildīt kādu nopietnu lomu, piemēram, brīdināt.

Tā ir arī šajā skaņdarbā. Dieva majestātes „solji”, Viņa Valstības un brīnišķīgo apsolījumu tuvošanās vai Viņa vareno eņģeļu atnākšana attēlota tikai ar vienu instrumentu – bangu (spēlē *Pierre Favre*)! Tomēr iekšējais stāsts – muzikāli gleznotais raksts un dinamikas pieaugšana – var cilvēku nostādīt šīs Majestātes priekšā. Un tas izskan vairākas reizes. Starp šiem „soljiem” skan Dieva, eņģeļu un cilvēku „vārdi”, kurus ārkārtīgi skaisti izdzied soprāns (*Sarah Leonard*) un divi tenori (*John Potter, Rogers Covey-Crump*). Vārdos neizsakāmo papildina eņģeļu stāsts (spēlē *Christopher Bowers-Broadbent*).

Mani šīs daļas ļoti aizkustina, jo dzirdētais solists vai koris liek domāt: kas par vēstījumu – tas nāk no paša Dieva! Vai kas par izbrīnu, sajūsmu, laimi, ko izdzied tik apdāvinātā Sāra!

Visu to tverot, var aizdomāties, kas par notikumu?! Un kā es pats reaģētu, ja pie manis tādā veidā nāktu Dievs? Kā es atbildētu? Vai arī es sākumā smietos? Pēc kuras apmeklēšanas reizes es ieticētu un piekristu Dieva piedāvājumiem, aicinājumiem? Protams, šādi jautājumi klausītāja prātā un sirdī parādītos tad, ja viņš iepriekš iepazītos ar Dieva Vārdu, kas ir kā pamats šim skaņdarbam. Runa ir par stāstu no Radišanas grāmatas, sākot ar

18. nodaļu.

Tādējādi varam secināt, ka šī lieliskā mūzika piedzima ticīga cilvēka sirdī (Arvo ir ticīgais, Pareizticīgo baznīcas loceklis) un tā izauga no Dieva Vārda. Un ja jūs sāktu meklēt, atrastu, ka starp komponista skaņdarbiem ir ļoti daudz tādu, kas saistās ar konkrētiem Bībeles fragmentiem, piemēram, ar 121. psalmu – „*Wallfahrtslied*” 1984. gadā; ar 42. un 43. psalmu – „*Come Cierva Sediata*” 1998. gadā; ar stāstu par sievieti, kas atnākusi svaidīt Jēzu ar dārgu eļļu (sal. Mt 26,6–13) – „*The Woman with the Alabaster Box*” 1997. gadā. Bez tam viņa mūzikā parādās pavedieni, kas saistīti ar Baznīcas liturģiju („*Kanon pokajanen*” 1997. gadā; „*Missa syllabica*” 1977. gadā).

Visbeidzot Perta mūzikā ir arī stāsti par Dieva svētajiem, piemēram, svēto Cecīliju – „*Cecilia, vergine romana*” 2000. gadā, svēto Augustīnu (viņa kristību) – „*Dopo La Vittoria*” 1996. gadā. Kas par barību var nākt dvēselei caur šo mūziku, bet arī caur Dieva Vārdu un Baznīcas dzīvi, kas saistās ar šiem skaņdarbiem, ja mēs tikai gribētu

to pamazām garīgi pārgremot! Mana sirds to dara jau gadiem, pamazām ejot šiem skaņdarbiem cauri personīgi, bet dažreiz tos klausoties arī kopā ar draudzēm, kurās strādāju.

Uz šī fona aicinu katru no jums padomāt, ko mēs klausāmies. Tam ir liela nozīme, ja jau apzināmies, ka mūs ietekmē visi mūzikas sastāva elementi: ritms, melodija, vēstījums. Ir tomēr arī ceturtais: komponista personiskā stāja, lai neiteiktu – viņa svētums, pateicoties kuram skaņdarbs var kļūst par Dieva pielūgsmi, bet tiem, kas klausās, tas var kļūt savā ziņā kā aizlūgums par viņiem pašiem. Dzirdētā mūzika var aizkustināt viņu sirdis, lai arī

viņi paši meklētu Dievu, pateiktos Viņam vai vispār, lai sāktu lūgties, lasīt Biblii, iepazītos ar Dieva svētajiem. Šādi es uzveru daudzus Arvo Perta skaņdarbus, kas izauguši no lūgšanas un arī mani ved pie lūgšanas. Man ir savas „pērlītes”, pie kurām ik pa laikam atkal atgriežos, piemēram: „*Fratres*” (version for violin & piano); „*Da Pacem Domine*”; „*Spiegel in spiegel*” (violin + piano version) un lielākās „pērlītes” – „*Lamentate*” (36:58); „*Stabat Mater*” (28:09).

Kādi ir jūsu mīļākie Arvo skaņdarbi?

Priesteris
Pāvils Kamola

“CARITAS LATVIJA” AKADĒMIJA PĻAVIŅU DRAUDZĒ

23. martā nodibinājuma “Caritas Latvija” akadēmijas pārstāvji viesojās Pļaviņu draudzē. Tikšanās programma aizsākās ar Svētās Mises svinēšanu, ko celebrēja priesteris Pāvils Kamola. Sekoja sadraudzība un apmācības.

Nodibinājumam “Caritas Latvija” ir vērtīga un ilgstoša brīvprātīgā darba organizēšanas pieredze. Tā sniedz jau vairāk nekā 10 gadu senā vēsturē. Brīvprātīgie aktīvi darbojas draudzēs, sniedz emocionālu atbalstu, organizē sarunas, mazinot cilvēku vientulību, brauc uz pansionātiem, ved lūgšanu grupas, atved cilvēkus uz baznīcu, organizē kristīgu filmu skatīšanos, lasa priekšā grāmatas, organizē radošās darbnīcas, ekskursijas un citu. Brīvprātīgajiem darbiniekiem, lai augtu un neizdegtu, ir iespēja piedalīties

rekolekcijās un komandas saliedēšanas pasākumos.

Tikšanās Pļaviņu baznīcā pulcēja “Caritas Latvija” dalībniekus no sešām draudzēm – Rīgas, Salaspils, Iršiem, Valmieras, Madonas, Pļaviņām. Klātesošie ieklausījās stāstījumā par Caritas misiju un identitāti, skanēja draudžu Caritas grupu darbības izklāsts, Dairis Mežvinskis vēstīja par to, kas ir *Young Caritas* kustība. Izskanēja arī Caritas grupu pārstāvju liecības par draudžu aktivitātēm uz vietas.

Nākamā “Caritas Latvija” akadēmijas tikšanās plānota Cēsis, 12. aprīlī.

Tās būs apmācība Rīgas arhidiecēzē esošajām un potenciālajām draudžu Caritas grupām. Aicināti cilvēki, kuri tuvākajā nākotnē vēlas veidot Caritas grupu arī savā draudzē.

Janina Bleidele

DEJAS MEDITĀCIJA DZIESMUSSVĒTKU SKOLĀ UN IZSTĀDĒ

1. marta rīts atnāca ar žilbinoši baltu sniegu. Kaut arī laiks bija ziemīgs, Dziesmussvētku skolā dejas meditācijas dalībniekiem sirdī bija pavasaris. Šajā ritā dažī no mums piedalījās brīnišķīgā notikumā, kad divas mīlošas sirdis no Kalna skolas – Zane un Māris – Madonas Romas katoļu baznīcā teica viens otram “jā” vārdu. Visiem, arī tiem, kas tur netika, bija saulains noskaņojums, un mīlestība nemanāmi virmoja gaisā. Iespējams, tā tobrīd slēpās dekoratīvajā sirdī dejas centra vidū vai varbūt pie sienas pieliktajās levas Krūmiņas ilustrācijās Imanta Ziedoņa grāmatai “Minimismi”: “Mīlestība ir laimīga, vienlīga, kur tā bijusi: rozē vai pelnos.”

Dejas meditācijas norisē mūs vadīja Anda Done, un dejas meditāciju turpinājām Madonas novadpētniecības un mākslas muzejā, izstādes “Mūsu Danute” ietvaros.

Danutei pieminot, sirdī nejutu skumjas. Tā vien šķita, ka viņa tepat vien ir, un tūlīt iznāks pie mums, kā vienmēr pozitīva, smaidoša un gaiša. Danutei par godu gribējās uzvilkt ko dzeltenu, saulainu, viņas iemīļotajā krāsā. Ejoj svētceļnieku soli, virzījāties pa izstādes telpām, tā visi kopīgi vēlreiz baudot autores darbus. Pārsteidzoši daudzpusīga, radoša, tiešām mūsu Danute! Izliktie darbi izstaroja dzīvesprieku un dzīvotgribu.

Danute muzejā bija sapulcējusi daudz dejotgribētāju – gan tos, kuri pazīst dejas meditāciju, gan tos, kuri pirmo reizi iepazīna šo neierasto lūgšanu veidu. Tie, kuri vēlējās, varēja nodejot deju, lai to iemūžinātu video. Ceram, ka ar visiem, kurus dejas meditācija ir ieinteresējusi, 24. maijā vēlreiz tiksimsies Kalna skolā. Aicinām!

Ineta Resne

DEJA GARĪGAI UN EMOCIONĀLAI IZAUGSMEI

Nesen Kalna skolā beidzām dejas meditācijas trīsgadīgo kursu. Atskatoties uz to, ko tas devis, varu teikt, ka ļoti daudz pārsteigumu. Mācījāties tuvoties Dievam ar kustību palīdzību. Kustību izpildījums dejas kombinācijā mācīja pārvarēt un pieņemt sevi un citus savā nevarībā, palīdzēja saņemt iekšēju dziedāšanu. Piedzīvojām, ka dejas meditācija ļauj izdzīvot pozitīvas iekšējās pārmaiņas un garīgu izaugsmi, kas ved uz dziļāku izpratni par sevi un savu dzīves ceļu. Esot šai grupā, bija iespēja izjust savstarpēju un pārdabisku mīlestību, kuras spēks ir dziedinošs un palīdz pārvarēt emocionālus ievainojumus. Mana personiskā pieredze deva man iespēju sastapties ar

Jēzu sevi, kā arī dziļāk izprast savu būtību. Grupā kopīgi mācījāties pieņemt gan savas stiprās, gan vājās puses, kā arī saprast, ka kļūdišanās ir daļa no mācīšanās procesa.

Mūsu Madonas grupas pieredze, tostarp smieklī un kopīgais darbs, kļuva par lielu dziedinošu spēku. Varēja redzēt un piedzīvot, kā mainās mūsu attiecības gan dejas kustībā, gan kopīgās sarunās. Katrā ir dzimis kas jauns, mēs esam mainījušās!

Iesakam ikvienam, neatkarīgi no vecuma un sagatavotības, izmēģināt dejas meditāciju kā līdzekli garīgai un emocionālai izaugsmei!

Sandra Roziņa

PĀRDOMAS SVĒTĀ JĀZEPA KLĀTBŪTNĒ

Viens no Gulbenes draudzē godinātajiem Dieva svētajiem ir Jāzeps. Svētais Jāzeps ir īpašs ne tikai tāpēc, ka varam vienoties sarunā un lūgšanā viņa figūras priekšā, bet arī tāpēc, ka viņš ir Vispārējās Baznīcas aizbildnis, bijis Svētās Ģimenes gādīgais tēvs, strādnieks un taisnīgs vīrs.

19. martā, Jāzeps dienā, Svētās Mises laikā mūsu draudzes prāvests priesteris Ingars Stepkāns sprediķī runāja tieši par svētā Jāzeps centrālo īpašību – taisnīgumu.

Taisnīgs cilvēks ir attaisnots Dieva un likuma priekšā, viņš ir morāles normu cilvēks. Godīgums ir augstākā vērtība par godu un slavu, izcilāks par materiālajām vērtībām.

Pieņemot savu sadērināto Mariju, kas bija mātes cerībās, Jāzeps bija ne tikai godprātīgs, bet arī žēlsirdīgs. Svētais Jāzeps ir paraugs ticībā, uzticībā un paklausībā Dievam.

Pēc sprediķi dzirdētā man radās pārdomas par to, cik augstu mēs katrs savā dzīvē vērtējam šīs īpašības? Ir ļoti ērti, droši un mierīgi būt ģimenē, darbā, draudzē ar cilvēkiem, kuriem piemīt šīs izcilās iezīmes – īpašības, kādas piemita svētajam Jāzepam. Bet nav tik viegli pašam būt paklausīgam, pazemīgam, iejūtīgam. Nereti daudzi no mums labāk zinām, kas ir vajadzīgs otram cilvēkam, nerēķinoties ar viņa personību, jūtām, laiku, iespējām. Nesadzirdam otru, neieklausāties, jo taču zinām labāk, mums ir taisnība! Šādi rīkojoties, pazaudējam taisnības izjūtu, cieņu un mīlestību ne tikai pret otru cilvēku, bet arī

pret sevi. Labi, ja veidojas diskusija, bet, ja diskusijas nav?

Ir dzirdēta frāze – “viņš/viņa neizprot savu rīcību”. To es īpaši varētu teikt par sevi attiecībā ar bērniem. Bērni ir tik dažādi, ar dažādām vajadzībām un raksturiem.

Ir brīži, kad nesaprotu, vai attiecībā uz katru rīkojos vienādi un taisnīgi. Visdrīzāk jau nē. Atceroties Svēto Rakstu vietu par Pazudušo dēlu, iejūtoties tēva lomā, teoretiski labi saprotu, kāds priekšis ir sagaidīt dēlu, kurš bija pazudis vārda tiešā un pārnestā nozīmē. Tās ir dzīres gan sirdī, gan svinībās, un tās tiek rīkotas šim notikumam par godu. Iejūtoties vecākā brāļa lomā, kurš nebija tēvu atstājis, bija visā paklausīgs, viņa attieksmi saprotu vēl labāk. Kāpēc tiek izrādīta

tik milzīga mīlestība pagrimušajam? Kāpēc?

Pāri visam mūsu katra uzdevums ir neiejaunoties, netiesāt, atdot sevi Dieva rokās, kurš visu kārtu un zina, kā labāk. Tas ir nemitīgs un ļoti liels darbs pašam ar sevi, tās ir sarunas ar Dievu un lūgšanas. Tik daudz ir piemēru Svētajos Rakstos un dzīvē, kurus neieraugām vai negribam redzēt un pārdomāt, bet, iespējams, to arī nemākam darīt. Galu galā, ja jūtamies nemilēti, nesaprasti, ja mums dara pāri, vērts zināt, ka mūs mil Dievs. Tieši tā ir lielākā mīlestība, cerība, taisnīgums, ko dzīvē saņemam. Pateicība Tev par lielāko dāvanu manā mūžā – ticības dāvanu, Kungs Dievs!

Iveta Dzērve

JUBILEJAS GADA HIMNA PIEEJAMA LATVISKI

Jubilejas gada himna "Cerības svētceļnieki" ir iztulkota latviski un kopā ar notīm pieejama koriem un dziedātājiem arī Latvijā.

Himnas tekstu latviešu valodā tulkojis priesteris Jēkabs Rodions Doļa.

2023. gadā tika izziņoti Jubilejas gada himnas konkursa uzvarētāji. No 270 iesūtītajiem variantiem tika izvēlēta himna "Cerības svētceļnieki", kuras tekstu sarakstīja monsiņors Pjerandželo Segveri (Pierangelo Sequeri), bet mūziku – komponists Frančesko Me-

"Cerības svētceļnieki"
Jubilejas gada himna 2025

Teksts: Pierangelo Sequeri, latv tulks: pr. Rodions Doļa Mūz.: Francesco Meneghello

Refrēns

Ma-na ce-ri-ba kā dzī-va lies-ma lai kā
dzies-ma aug-sā po-ce-las! Mū-žigs a-vots, dzī-vā ū-dens

negello (Francesco Meneghello). Dziesmas tekstu caurvij Jubilejas gada motīvs – cerība par to, ka esam atbrīvoti, ka Dievs mūs vienmēr atbalsta un ir līdzās.

Himnas tekstu dažādās valodās var atrast Jubilejas gada oficiālajā mājaslapā iubilaeum2025.va.

Dziesmas teksts un notis latviešu valodā izmantošanai koriem ir gan daudz-balsīgai dziedāšanai, gan vienbalsīgai dziedāšanai, un to var atrast portālā katolis.lv.

Redakcija

IEVIETO, LASI, SALĪDZINI

	i					X
			v			
	v		X			
X						e
				g	X	
l					X	
ž						
	t					
X			ū			
				c		
	X		r			
		š		X		
X	r			š		

Piedāvātajā tabulā ievieto vārdus no vārdu bankas, ievērojot jau norādītos burtus. No **X** atzīmētajiem burtiem, veido vārdu, kurš sasaucas ar Katoļu Baznīcas Vēstneša 2025. gada 14. februāra Nr. 2 tēmu.

Vārdu banka:

mīlestība, zinātkāre, pašatdeve, prasīgums, patiesība, bezrūpība, saprātība, atvērtība, žēlastība, cilvēcība, drebēšana, labestība, nesavtība

Lai sokas!
Palmira Gailite

Svētdienas Evanģēlijs

6. aprīlis

(Jņ 8, 1-11)

13. aprīlis

(Lk 22,14 – 23,56)

20. aprīlis

(Jņ 20,1-9)

27. aprīlis

(Jņ 20,19-31)

LŪGŠANA PAR PRIESTERIEM

Visvarenais, mūžīgais Dievs, uzlūko savu Dēlu un aiz mīlestības uz Viņu, mūžīgo Visaugsto priesteri, apžēlojies par saviem priesteriem. Atceries, viszēlīgais Dievs, ka viņi ir trausli un vāji cilvēki. Stiprini viņos aicinājuma žēlastību, kuru viņi saņēma, kad bīskaps tiem uzlika savas rokas. Pievelc viņus pie sevis, lai ienaidnieks tiem neuzbruktu un lai viņi nekad nedarītu kaut ko tādu, kas nav viņu aicinājuma cienīgs.

Jēzu, es lūdzu par Taviem uzticīgajiem un dedzīgajiem priesteriem, kā arī par Tev neuzticīgajiem un remdenajiem priesteriem, par tiem, kas kalpo savā zemē, gan arī tiem, kas kalpo tālajās misiju zemēs; es lūdzu par tiem priesteriem,

kas tiek kārdināti; par vientuļajiem un izolētajiem priesteriem, par Taviem mirstošajiem priesteriem, par šķīstītavā esošajām Tavu priesteru dvēselēm.

Bet īpaši es Tev uzticu savus vismīļākos priesterus: priesteri, kas mani kristīja, priesterus, kas man ir devuši grēku piedošanu, priesterus, kuru celebrētajā Svētajā Misē es saņēmu Tavu Miesu un Asinis svētajā Komūnijā, priesterus, kas mani ir mācījuši, palīdzējuši un atbalstījuši, un priesterus, kuriem es esmu pateicību parādā. Mīļais Jēzu, glabā viņus visus savā Sirdī un dāvā tiem savu svētību tagad un mūžībā.

Āmen.

(Kardināls Kušings)

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLAO095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vīlaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vīlaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazīļevskis (t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinu-kokneses-katoludraudzes.net

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo reķīnu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri, Inese Elsiņa, Aija Mālniece, Iveta Dzērve, Palmira Gailīte, Diāna Lozko, Anita Seikovska. Vāka zīmējuma autore – Inguna Jankovska.

Lappušu nosaukumos – citāti no 56. psalma. Makets: Aina Pīdika. Iespiests: SIA „Erante”. Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 1 eiro.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.